

dahomejskim kraljem potegne sedaj pa brž ko ne tudi marokanski sultan, Mulej Hasan. S tem bode pa vojska tem huja.

Amerika. V Braziliji še ustaje ni konec, vendar si ustajniki ne upajo prav naskočiti trdnjave La-Platte. Kar se ni, pa že bode. — V združenih državah ostane slej po prej tudi srebrni denar, kar je raznim judom — bogatinom prav neljubo, kajti tako ne bode za-nje nič zaslužka pri premembi, ker le-te ne bode.

Za poduk in kratek čas.

S trebuhom za kruhom.

(Konec.)

»To je ladija!« zakliče Sokol. »Poslali so nam jo na pomoč. Da bi le ne šli mimo nas.« Potem je zavpil: »Hoop! hoop!« in veslal z največjim naporom. In res je rasla lučica in v rudeči nje svetlobi se je videla velika ladija. Bila je še zelo daleč; toda bližala sta se ji. Priplula sta na široko derjavo, ki je pa tekla v nasprotno stran. Hipoma se zlomi drog. Bila sta brez vesla. Na srečo je zadela plav v drevo in obvisela v njega vejah.

Začela sta oba klicati na pomoč; toda šumenje vodovja je oglušilo njijina glasa.

»Strelim«, reče Sokol; »zagledajo luč in začujejo strel.« Brž dvigne puško kvišku; ali mestu strela se je slišal le zamolkel plesk petelina. Smodnik se je bil zmočil.

»Obečal sem očetu tvojemu, da te rešim; plaval bom k ladiji, druge pomoči ni. V imenu božjem!«

Izgovorivši te besede skoči Sokol v vodo. Nekaj trenutkov je videla Micka njega glavo in rame. Ali v kratkem jej izgine izpred očí. Če tudi je bistri tok oviral njega gibanje, kakor bi ga kaj za hrbet vleklo, vendar je hitel naprej. Bil je izvrsten plavec. Gosta žoltasta voda mu je metala pene v oči; zategadelj je dvignil glavo, sopel in oči uprl v temo, da bi zagledal ladijo. Tu pa tam ga je silnejši val potegnil nazaj ali vzdignil kvišku; sopel je čimdalje težje in čutil, da mu kolena drevené. Začel je obupno razrivati vodo z rokami. Lice se mu je napihnilo, usta so bruhala vodo, oči se mu napele. Luč se je bližala. Ladija je plavala k njemu; nosil jo je sam ta tok, s katerim se je on boril. Hipoma čuti, da so mu popolnoma odrevenele noge. Še nekoliko obupnih naporov... ladija je že blizu... »Na pomoč, na pomoč!...« Ostale besede je oglušila voda, ki mu je zalila grlo. Ugreznil se je. Val je šel čez njegovo glavo, ali prišel je iznova na vrh. Ladija je čisto blizu. Čuje se že pljuskanje vesla; zadnjič zakliče na pomoč. Slišali so ga, kajti pljuskanje je postalo hitrejše. Toda Sokol se je ugreznil vnovič. Ugrabil ga je silen vrtinec... Čez hipec se začrni na valovju, potem se dvigne jedna roka nad vodo, potlej druga, a na to izgine v vrtincu.

Med tem je bila Micka sama na plavi pri truplu očetovem; zrla je kakor blazna v daljno luč in klicala obupno na pomoč. Čez nekaj časa jo prenesejo krepke roke v čoln... Dva meseca poznej je prišla iz bolnice v Barbaceni in se peljala z denarjem, katerega si je izprosila pri dobrih ljudeh, v Rio de Janeiro. Iskat je šla starega gospoda. Medla in tresoča potegne za zvonček pri vratih. Odprl jej je tuj neznan človek.

»Ali so gospod Blagotinovič doma?«

»Kdo je to?«

»Stari gospod«. Tu pokaže vizitnico.

»Umr! je.«

»Umr! A sin? ... gospod Antonio?«

»Odpotoval je.«

Duri so se zaprle pred njo. Vsedla je na prag in si otirala obraz. Bila je zopet v Rio de Janeiro sama brez pomoči, brez zavetja, brez denarja.

Naj li tu ostane? Nikakor ne! Prosit pojde v pristanišče kapitanov, da bi jo vzeli s seboj; in če se je usmilijo, prepotuje Laško proseč si kruha in vrne se v Bistrico. Šla je v pristanišče in se plazila krog nemških in laških kapitanov; toda niso je hoteli vsprejeti. Spat je hodila pod nek most; živila se je s tem, kar je izmetala voda.

Slednji dan brž, ko se je zdanilo, je že bila pri ladijah proseč milosti; ali vsak dan brezuspešno. Med tem so jo zapuščale moči; čutila je, da skoro umr, kakor so umrli vsi, s katerimi jo je vezala usoda.

Nekega dne se s trudom privleče v pristanišče; mislila si je, da je to poslednjikrat, ker jutri ne bode več imela dovolj močij. Sklenila je iti brez prošnje na katerokoli ladijo plovečo v Evropo in se skriti kje nekaj dnij. Saj je ne bodo vrgli v vodo, ko jo najdejo med vožnjo. Toda pri mostiču, ki vodi na ladijo, so dobro pazili na prislece; stražnik jo je sunil proč.

Vsedla je na bruno pri vodi in se jela smejati... Sirotico je ogrnila blaznost. Prihajala je še zmirom v pristanišče. Ljudje so se je privadili in jej dajali tu pa tam kako miloščino. Ona je ponižno zahvalila smeje se, kakor otrok. Trajalo je to kaka dva meseca. Nekega jutra pa ni prišla k ladijam in odslej je niso več videli. Časnik policijski je prinesel drugi dan le novico, da so na pristaniškem nasipu našli telo mrtvega dekleta, neznanega imena in rodü.

Po Sienkiewiczzu priredil J. Sattler.

Smešnica. Hlapec je prišel iz nemških krajev domov in se je delal, kakor da ne zna več slovenski ter je hvalil dobro življenje pri Nemcih. »Tam«, pravi, »mehr Wasser trinken, als pri nas vina saufen.«

Razne stvari.

(Nova cerkev.) Dnes so mil. knez in skof blagoslovili in vložili temeljni kamen nove cerkve oo. frančiskanov v Mariboru. V pričo je bil od c. kr. namestnije v Gradci c. kr. dvorni svetnik, grof Chorinsky; od c. kr. okr. glavarstva v Mariboru g. Fr. Kankovsky, c. kr. okr. glavar in g. Julij vit. Vistarini, c. kr. okr. komisar; od mesta g. Albert Nagy, župan in dr. Ivan Schmiderer, podžupan ter stolni dekan, prelat Franc Kosar, stolni korarji Lovro Herg, dr. Iv. Križanič, stolni župnik J. Bohine, ravnatelj Karol Hribovšek, dr. Josip Pajek, iz Bistrice častni korar A. Hajšek, iz Slatine nadžupnik A. Fröhlich itd. Ljudstva pa se ve, da je bilo veliko, vsa slovesnost je bila jako ganljiva.

(V Marija-Celju) bode kakor se nam poroča, zastopal slovenske romarje č. g. dr. Medved, stolni vikar v Mariboru ter on tudi daruje romarsko sv. mašo v Neubergeru in slovensko pridiguje romarjem v Marijnem Celju. Opozarjamo oponavljaje, da bo posebni vlak, kateri vozi že od Ljubljane, vozil iz Celja ob 9:21 zveč. in Maribora ob 11. zvečer ter pelje brez premembe do Neubergera, kamor pride že ob 5:5 zjutraj v soboto, dne 12. avgusta.

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda v Brežicah šteje 115 udov in v nje odboru so ti-le gg.: Predsednik je Andrej Levak, veleposestnik v Brežicah, kaplan Jože Mešiček, zapisnikar in merosodnik Karol Gregorič, blagajnik.

(Odlikovanje.) Nadzornik v moški kaznilnici v Mariboru, Karol Drnovšek, je dobil srebrni križec za zaslug s krono.

(Razstava.) Na c. kr. učiteljski v Mariboru so od dne 11. do 16. avgusta razna učila na razstavi in je želeli, da si jih ogleda vsak, kdor se zanima za napredovanje ljudske šole.

(Ženska podružnica) družbe sv. Cirila in Metoda v St. Juriji ob juž. žel. ima dne 13. avgusta t. l. ob štirih popoldne svoje letno zborovanje pri »Cestnem Jožetu« zbičajnim vspešnim. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. — Isti dan zboruje podružnica sv. Cirila in Metoda v Teharjih in po zborovanju je tombola.

(Ustanovitev »Kmeškega bralnega društva«.) Z odlokom dne 16. junija t. l. št. 14.153 je vis. c. kr. namestnica nam potrdila pravila »kmeškega bralnega društva v št. Ilju v slov. Goricah«. Imenovano društvo bo imelo dne 27. avgusta t. l. svoje osnovalno zborovanje. Vspešni se naznani v časnikih. K obilni udeležbi vabi vse slov. rodoljube in prijatelje, posebno sosedna bralna društva, osnovalni odbor.

(Sadje.) Po Gorenji in deloma tudi Spodnji Avstriji je letos toliko sadja, da ljudje ne vedo, kam z njim. Cena pa je zato moštu tako padla, da ga dobi človek lahko 1 hl. za 3 gold. 50 kr.; lani pa s težavo za 6 gold.

(Cvet in klas.) Nemčurkim glasilom v Mariboru in drugod gre zahvala, da se slov. napisi ali tudi naznanila na oglih v Mariboru in Celji redno zamažejo, češ, da so sramota za »nemška« mesta. Tako se je zgodilo tudi z naznanili »slov. pevskega društva« v Mariboru, toda dva lopova so tokrat zasačili ter so jih izročili zasluženju kazni.

(Društva.) Novo ognjegasnno društvo snuje se v Veliki nedelji in dobi, kakor je edino prav, slov. poveljevanje. — »Bralno društvo« v Št. Pavlu v Savinjski dolini priredi v nedeljo dne 13. avgusta pouk v sadjerji. V jeseni pa razdeli mlada drevesca svojim udom.

(Železnica.) Okr. zastop na Ptuji je dovolil 3000 gold. za železnico, ki se napravi iz Ptuja v Krapino, ako bodo napisali slovenski in klici na postajah tudi slovenski.

(Tiskovine.) V tiskarni sv. Cirila v Mariboru se dobi »zapisnik cerkvenih stolov« za lego 25 kr.

(Bralno društvo) pri sv. Juriju ob Ščavnici priredi v nedeljo, 13. avgusta, veselico v gostilni g. Vaupotiča s sledečim vspešnim: 1.) Pozdrav predsednikov. 2.) Slavan (moški zbor). 3.) Slavnostni govor. 4.) Bojna pjesma (moški zbor). 5.) Deklamaeija. 6.) Za dom (moški zbor). 7.) »Oreh«, igra. 8.) Domovine (moški zbor). 9.) Godba. 10.) Samospev s spremljevanjem glasovirja. Na obilno udeležbo vabi vse rodoljube odbor.

(Okr. šolski svet.) Okr. zastop na Ptuji je izvolil v okr. šolski svet te-le gg.: dr. Jakoba Ploj, odvetnika in Simona Ožgan, c. kr. notarja na Ptuji, Jožefa Zelenik, veleposestnika pri Sv. Urbanu, Antona Gregorič, uradnika na Ptuji in Franca Koser, c. kr. poštarja pri Sv. Lovrencu v Slov. Goricah.

(Vojaško.) V Franc Jožefovo vojašnico pri Mariboru se vrnejo prihodnje leto zopet vojaške šole za kadete. Poslopja je res škoda, da se rabi za vojake.

(Samomor.) Na Ptuji se je ustrelil J. Sieber, uradnik pri odvetniku dr. Čuček ter je zapustil več nedoraslih otrok.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg.: Wolf Janez 11 gld. (ustn. in letn. dopl.), Atteneder 11 gld., Krančič 11 gld., Vreže 10 gld., Vaclavik 5 gld., Kitak 5 gld., Sparhakl 3 gld., Stolz 2 gld., Horjak 1 gld.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Janez Vreže je dobil stalno službo kateheta na deski in meščanski šoli v Mariboru; č. g. Gregor Hrastelj, kaplan v Slivnici pri Mariboru, župnijo sv. Marjete v Selnici ob Dravi in č. g. novomašnik Peter Štefan pride za kaplana k Sv. Petru nižje Maribora.

Loterijne številke.

Trst 5. avgusta 1893:	81, 28, 64, 77, 70
Linc	21, 23, 46, 20, 4

Učena večšega slovenščine in nemščine, dobro šolsko izobraženega, vsprejemnega, v svojo trgovino z mešanin blagom.

1-2 Josip Širca, trgovec v Žalci.

Kmetija s kovačijo,

eden četrt ure od Šoštanja oddaljena, prodaje se prostovoljno. Polje redi troje goved in nekaj prešičev. Kovačnica na vodo ima prostora za šest do sedem delavcev. Poleg tega pa je pri kovačnici tudi mlin z dvema tečajema. Hišna, kakor vsa druga poslopja so v prav dobrem stanu.

Kupec temu posestvu zgleda naj se pri zdolaj podpisanim sedanjem posestniku v Ravnah, kjer se kupne pogodbe takoj ustmeno poizvejo. — Celo posestvo prodaje se z živino in orodjem vred ali pa tudi brez tega.

Ravne pri Šoštanju.

Marko Miklavžina.

Na prodaj.

Podpisani proda svojo hišo v Negovi št. 10 z vrtno. Najbolj bi bila sposobna za gospode v pokoju, ker je le 50 korakov od cerkve oddaljena.

Karl Spirk, gostilničar.

2-3

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Neoženjen mož,

kateri razume vsako gospodarsko, kletarsko in sodarsko delo, želi službo v graščini ali večjem župnijskem hramu na slovenski zemlji. Več pové upravništvo tega lista.

Hram na voglu

v vojašniški ulici (Kaserngasse) št. 2 v Mariboru se iz proste roke prodaja. Več pové lastnik. 2-3

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik pa je »Duhovni Vrtec«

v V. natisu. Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še poduk za sveto birmo in 116 svetih pesmij:

v usnje vezan z zlatim obrezkom . . . 85 kr.

s kopčo 95 "

»Poduk za sv. birmo« 10 kr. Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Kose, kose. kose!

Uljudno se naznanja, da je dobil Josip Širca, trgovec v Žalci, novo zalogo najboljših kos. Le-te so iz najvlačnejšega in iz najtrdejšega srebrnega jekla izdelane, dvakrat kaljene, prav lahke in posebno lepo speljane.

Taka kosa zdrži ojstrino tako dobro, da jo je treba le malokrat zopet sklepati in da lahko z njo najtrdejšo travo po 100 stopinj neprenehoma kosiš, da si jo s kamenom enkrat nabrusiš.

Vsaka popisanih kos ima vsekano znamko poljedelskega orodja in besedo »Garantie«.

Slednje tako koso, če ni dobra, zamenja Josip Širca z drugo novo koso. 3-3

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bižejnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferlinec,

gosposke ulice št. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo trdko. 25